

ת"פ 46116/01/22 - יעלה ישראלי, יאיר ישראלי נגד הוועדה המקומית לתכנון ובנייה חולון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עתפ"ב 46116-01-22 ישראלי ואח' נ' הוועדה המקומית לתכנון ובנייה חולון

לפני כבוד השופט עמית ציון קאפח
מבקשים
1. יעלה ישראלי
2. יאיר ישראלי
ע"י ב"כ עו"ד עידו ואראס
נגד
משיבה
הוועדה המקומית לתכנון ובנייה חולון
ע"י ב"כ עו"ד יניב טל

החלטה

עתירה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק דינו של בית משפט קמא בתיק ת"פ 852/06 ובקשה מטעם המשיבה לדחיית העתירה על הסף אף ללא קיום דיון, זאת על יסוד כתבי הטענות.

רקע

בראשית, הוגש נגד המבקשים כתב אישום בת"פ 852/06 (להלן: "**התיק הראשון**") המייחס להם עבירות על פי חוק התכנון והבנייה תשכ"ה-1965 (להלן: "**החוק**"). במהלך הדיון בבית משפט קמא תוקן כתב האישום כדלקמן: כתובת הנכס תוקנה, החלק העובדתי נותר כפי שהוא למעט סעיף 1 ד אשר ייחס להם הפרת צו מנהלי להפסקת עבודה.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון בגדרו הודו המבקשים והורשעו בעבירה של ביצוע עבודה/**שימוש** במקרקעין הטעונים היתר ללא היתר, עבירה לפי סעיפים 145, 204(א) לחוק.

במסגרת הסדר הטיעון אשר אושר ע"י בית משפט קמא נקבע, בין השאר, כי יוצא צו הריסה לבנייה שפרטיה בכתב האישום המתוקן, אך הוא ייכנס לתוקפו בתום 8 חודשים ממועד גזר הדין (7.6.07) אלא אם כן, תוגש בתקופה הנדחית בקשה להיתר ערוכה כדיון, " כי אז ייכנס צו ההריסה לתוקף בתום 26 ח' מהיום, אלא אם יתקבל היתר בנייה כדיון עד למועד הנ"ל".

לימים הוגש נגד המבקשים כתב אישום נוסף, ת"פ 811/11 (להלן: "**התיק השני**"), אשר ייחס להם זאת הפעם, אי

קיום צו בית משפט עבירה לפי סעיף 210 לחוק. נטען כלפיהם כי לא מילאו אחר צו ההריסה אשר ניתן במסגרת התיק הראשון.

המבקשים אשר היו **מיוצגים**, הודו והורשעו במיוחס להם. במסגרת הסדר טיעון לעניין העונש אשר אומץ ע"י בית משפט קמא, דינם נגזר ביום 21.12.12. בין רכיבי גזר הדין נמנתה התחייבות להימנע מביצוע עבירה לפי הסעיפים 204 ו-210 לחוק, אולם זו תיכנס לתוקף בחלוף שנתיים מיום מתן גזר הדין. קרי, במסגרת ההסדר ניתנה למבקשים ארכה נוספת בת שנתיים על מנת להכשיר את הבנייה או להרוס אותה.

פרק שלישי בהתדיינות שבין המשיבה למבקשים נפתח בהגשת כתב אישום שלישי ת"פ 163/21 (להלן: "**התיק השלישי**") אשר ייחס להם שורה של עבירות ובהן אי קיום צו בית משפט על פי הוראות החוק לפני תיקון 116 ולאחריו, שימוש במקרקעין הטעון היתר, ללא היתר ושימוש אסור במקרקעין.

נטען בתמצית כי המבקשים לא מילאו אחר גזרי הדין בתיק הראשון והשני בכך שלא הרסו את הבנייה האסורה, למרות שלא ניתן היתר לבנייה זו והם עושים שימוש אסור במקרקעין. עוד צוין בכתב האישום כי חלק מחריגות הבנייה שונה מאלה אשר הובאו בתיק הראשון אך מדובר בשוני זניח.

במסגרת הדיון בבית משפט קמא העלה ב"כ המבקשים שורה של טענות מקדמיות לפי סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982.

בית משפט קמא דחה הטענות בהחלטה מנומקת ביום 12.10.21. לפי שהטענות הועלו במסגרת הבקשה הנוכחית אדרש להחלטת בית משפט קמא במסגרת פרק הדיון וההכרעה.

מכאן הבקשה אשר בפניי שאינה אלא השגה על החלטת בית משפט קמא. לפי שהכלל הוא שאין מערערים על החלטות ביניים בהליך פלילי, אלא אם כן מדובר בנסיבות חריגות, בחר ב"כ המבקשים לתקוף את ההליך הראשון ובכך לשמוט את הקרקע תחת יתר ההליכים.

דיון והכרעה

לאחר שעיינתי בכתבי הטענות מזה ומזה אני מחליט לדחות הבקשה אף בלא לקיים דיון.

הכלל הוא כי ככל שהשיהוי להגשת ערעור כבד יותר - **ובמקרה זה שיהוי של 15 שנים !** - על המבקש להציג "**טעם ממשי מניח את הדעת**" ובין השיקולים שעל בית המשפט לשקול משך השיהוי, הנימוקים וסיכויי הערעור. (**ראה לעניין זה** ע"פ 2585/10 נגר נ' **מדינת ישראל** (13.4.10)).

שני נתונים בסיסיים עומדים לנגד עיניי :

הטענה בדבר ליקויים טכניים כטענת ב"כ המבקשים אשר לטעמי אין בהם ממש.

טעות סופר בכתובת הנכס אשר תוקנה. אין מחלוקת כי מדובר באותו נכס ובאותם מבנים בכל שלושת כתבי האישום. המבקשים אף הגישו בקשה להכשרת הבנייה האסורה באותו מקום בדיוק.

מדידה עדכנית בתיק השלישי אשר העלתה פער זניח במידות בהשוואה לתיק הראשון (57 מ"ר במקום 54.5 מ"ר, 21.87 מ"ר במקום 18.2 מ"ר, ועוד) . מכל מקום מקומה של טענה זו להליך השלישי העומד ותלוי.

היות המבקשים מיוצגים בהליך השני ע"י עו"ד ובכך ניתק הקשר הסיבתי עם ההליך הראשון. יצוין כי לא הייתה חובת ייצוג בהליך הראשון. למעלה מן הדרוש בחנתי יתר הטענות ואני רואה לקבוע כי לא נפל כל עיוות דין בהליך הראשון.

המבקשים הודו והורשעו בשני ההליכים הקודמים.

בבחינת למעלה מן הדרוש

א. הטענה כי המבקשים לא זומנו לחקירה ולא נבדקה גרסתם - החובה לעשות כן על פי הוראת היועמ"ש באה לעולם ביום 26.12.16, כתשע שנים לאחר ההליך בתיק הראשון, וכך אכן נעשה בשנת 2016 ובשנת 2020 עת זומנו לחקירה תחת אזהרה בגין אי קיום צו שיפוטי.

ב. טענת התיישנות אשר עמדה לזכות המבקשים עוד בהליך הראשון, מבלי שהיו מודעים לכך- העבירה אשר יוחסה להם הייתה על פי סעיף 204 (א) לחוק (טרם תיקון 116) הקובע : "המבצע עבודה או משתמש במקרקעין בלא היתר". מדובר בעבירה נמשכת על פי לשון הסעיף. זו העבירה בה הודו והורשעו המבקשים בהליך הראשון.

מכאן שטענת התיישנות לא הייתה יכולה לעמוד למבקשים.

ג. המבקשים הודו בשני ההליכים הראשונים אשר היוו נדבך להגשת כתב האישום השלישי.

הבקשה נדחת אפוא ללא דיון ואני מבטל הדיון אשר נקבע ליום 31.1.22.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.